

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . . . 2 » 50 »
 Egy hónapra . . . . . 1 » — »
 Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Tegledi K. Lajos könyvkereskedésben, Szalay Gyula kiadó lakásán (Kis-csapó-utca 388. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASÁRNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmán jutalmos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újsónapság sora 50 kr.

Nyitlitteri közlemények minden petit sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvetetnek Szalay Gyulánál és a szerkesztőségben.

Kéziratok nem adának vissza.

HAJDUMEGYE.

Hajdúvármegyénél mind a 4 kerületben fényesen győzött a függetlenségi párt. Nádudvaron **Papp Elek**, a h. nánási kerületben **Kovács József**, a h.-szoboszlói kerületben **Polonyi Géza**, H.-Böszörményben pedig tegnap **Szinay Gyula**, lapunk főszerkesztője választatott képviselővé. — Eljen Hajdúvármegye függetlenségi pártja! Éljenek Hajdúvármegye képviselői!

Győzelem és bukás.

Debreczen, febr. 3.

I. (. . . y.) Vége felé közeledik a választási harc. Néhány nap múlva annak számszerű eredménye pontosan a nemzet előtt lesz. A küzdő pártok vezérlapjai már is erős kéztűsát vívnak a felett: az »ellenzék« győzött-e, vagy az »osztrák párt«? Meddő a vita, mert a tényeket megmásmítani lehetetlen. Az eredmény pedig a megdönthetetlen tények alapján eddig is tisztán áll előttünk. Azt, a hátralévő néhány választás — bármelyik párt jelöltje javára dőljön is el — megváltoztatni nem fogja.

Az országgyűlés képviselőházában a számszerű többség — az »osztrák párt«.
 Gyakorlati politika szempontjából tehát a kormány győzött.
 Győzött, igaz, nem »kölcsonvett« jel-szavakkal — hanem visszafizetési határidő nélkül »kölcsonvett« pénzzel.
 És győzött hatalmi erőszakkal.
 Győzött a politikai erkölcs szétmorzsolásával.

És győzelmén nagyon szomorú. Meg vagyunk győződve, hogy bármit fújjanak a hivatalos lapok, a bérencz, megfizetett had szócsovéi: Szapáry gróf — a pártvezér, a kormányelnök: nem büszkélkedik az ő dicső győzelmével. — Be kell látnia, hogy győzelmé az ő bukásának és egyúttal az »osztrák rendszer« bukásának csiráit hordja méhében. Ugyan hagyjuk meg neki azon ártatlan örömet, hogy pártlapjai győzelmet hirdessenek. Ne zavarjuk kis játékaiknak végső, elhaló accordjait. Azok diszonanciája ugyanis nyilvánvaló!

Tapintatlan politikájával szegény — szelet vetett s vihart fog aratni csalhatatlanul oly vihart, melylyel megküzdeni ő — a szegény pártvezér ugyanis képtelen.

Elől tűz: a számban is megerősödött ellenzék lelkesedése, köteleességtudása és jogos haragjának tüze.

Hátul viz: Baross és Szilágyi mérhellen hiúság és hatalom-vágyból táplálkozó küzdelmének hullám-vereése . . .

Szapáry grófot elsepri vagy a tűz, vagy a víz — s e kettő által reá zuduló veszélyeket el nem hárítja, el nem háríthatja, ő róla — a gyújtó villám felfogására kiszemelt **Szögyényi László** sem.

Idő kérdése csupán az egész . . .

Szapáry gróf illetén győzelmének mámorá szédítő — és bizony nem a mi fejünk fáj tőle, az »osztrák párt« dia dalmas vezérének feje szédül belé. És a kormányrud mellől le fog ő tűnni, mint a fénytelen hold, mikor az egék kárpítja a központi égi test a nap lángoló fényözönének terhe alatt reszket . . .

A magyar politikai égboltozat pedig zivatar előjeleit mutatja. A fellegek egyre gyűlnek, dörgés — ézengés zenéje hat hozzánk.

És mikor a villámok hullása meg-

kezdődik, félre teszik Szapáryt szépen . . . csöndesen. Hitünk az, hogy Baross-Szilágyi erős tusája óriás harc lesz és rövid, de már akkor nem Szapáry gróf gyenge keze tartja a kormányt.

Majd el jön a tavasz rügyfakasztó szele s végig suhint a villámló fellegek között s mire fánk virágot hoznak . . . elül a harc és kezdetét veszi a munka, a magyar nemzeti állam felépítésének nagy munkája.

Minél jobban aláássák — az osztrák párt és vezérei a politikai erkölcs talaját: áldástalan munkájok közel vége . . . bukása annál bizonyosabb. A nemzet jobbainak ítélete lesújtó lesz és ez ítélet, egy jobb jövő hajnalának derülése . . .

A becsületes Hajduk!

Debreczen, febr. 3.

Ez a nép! mely hajdan Bocskay István és II-ik Rákóczi Ferencz szabadság hirdető zászlója körül gyűlt össze és küzdött a szabadságért — most sem tagadta meg magát. — Küzdött a függetlenség és szabadság érdekében és — győzött.

Ez a kitartó nép! mely küzdelmében méltán hasonlítható a kis Svájcz cantonjainak népéhez — megmutatta most is — hogy érdemes az alkotmányos szabadságra.

Ez a maroknyi nép! annyi értelmet — annyi józan gondolkodást — annyi lelkesedést tanusított a lefolyt választások alatt, hogy egyszerre nagygyá lett — és mi leborulunk hazafias nagysága előtt. Nemes vér. — Török, de nem hajlik!

Fertelmes időket élünk. — Egészen hasonló ahhoz, minőt a Villele és a Mole miniszterium létesítettek Franciaországban.

Megkísértettek ellenök mindent, a mit a hatalom kitalálhat: a hivatalos és nem hivatalos presszió minden nemét, a veszélyeztetést — a csábítást, a megfélemlítést — az etetést és italást — az ígéreket.

Nem ártott nekik semmi. — Megállták a sarat. Nemcsak megállták, hanem átgázoltak mind ama szemét garmadán, a mit a kormány szolgálai elébök akadályul raktak.

Üdvözlünk titeket jó Hajduk! Mert midőn a remegő gyávaság ellenetek a tél fergetegét hívta segítségül, hogy ezzel visszariaszszon benneteket legszentebb polgári köteleességek gyakorlásától — ti összetartottatok. — Nem riasztott el benneteket a zord tél fagyja — nem a nélkülözések — nem még otthon hagyott kedves családok aggodalma sem. Mindent feláldoztatok, hogy áldozatot hozzatok a szent haza szabadságának.

Üdvözlünk titeket derék Hajduk! — Mert nem hunyázkodtatok meg a hatalom zsoldosai előtt — hanem nyílt homlokkal — tiszta öntudattal — rendületlenül léptek a szavazó urna elé — hol választanotok kellett a szabadság és szolgaság között. Választástok nem volt hibás. Az eszme él! és mint a felkelő napnak hajnal sugára — már is bevilágítja a hazának borús egét. — Hígyjetele fényben, nem mulékony szalmatűz az, hanem a szabadságnak éltető napja.

Üdvözlünk titeket becsületes Hajduk! Mert tiszta lelketek megvetéssel fordult el az árulásnak hitvány Judás pénzétől. A romlott kornak Ephialtesei hadd rágódjanak a nekik vetett konzcon. A ti lelketek nem eladó. Öseiteknek — kik szabadon éltek haltak — ragyogó példája álljon mindég előttetek, mert így

illik rátok, hogy: csak sást nemzenek a sasok . . .

Tanulhatnak ebből hazafiságot azok a szolgálattelkek, a kik jobb meggyőződésök ellenére áruba bocsátották a lelkiismeretét.

Tanulhat ebből a kormánypárt is: hogy ez a föld, melyért apáink vére folyt, nem a szolgaságnak, hanem a jog és szabadságnak földje. Kövessen el bármennyi erőszakot, törvénytelenséget vagy jogtörést, a nemzet jobbik és nagyobbik része nem mond le soha függetlenségi aspirációjáról, mert ezt követeli tőle a józan ész, az önfentartás természeti ösztöne, a vallásos kegyelet nemzeti multja iránt, a köteleesség érzet jövője iránt és az önzetlen hazaszeretet. Üldözze, sanyargassa bár a hatalom a nemzetnek lelkesült fiait, nem és nem fogja ez járomba hajtani fejét soha, hanem még az ég máglyán is azt éneklí, hogy: hazádnak rendületlenül légy híve!!

Tanúságot tett ez a maroknyi nép a jövő nemzedéknek is. Mert ha még jobban rá nehezednék a sors csapása e nemzetre, a mitől az Isten óvja meg! a jövő kornak ifja azt fogja feljegyezve találni a történet lapjain a kis Hajdumegyéről, hogy: »volt egy kor, midőn a magyar nemzetnek saját fiai törtek vesztére, de a Tiszán túl, a kis Hajdumegyében nem lehetett megvesztegetni az önzetlen hazaszeretetet soha sem.«

Megálltatok a helyet.

Ezer köszönet érte nektek a haza nevében, jó Hajduk! becsületes Hajduk!!

Vályi Nagy Gusztáv.

BELFÖLD.

Ujabb veres zavargások. Zentelen Bánff-Hunyad választó kerületéhez tartozó községben ujabb zavargások törtek ki. A jegyző kénytelen volt a feldühödött nép elől menekülni. Egy zsidót, ki a szabadelvűpartra szavazott, súlyosan megsebesítettek, élethalál közt szállították Bánff-Hunyadra. A községbe táviratilag katonaságot kértek, mely odaérkezett és ostromállapotban tartja a községet.

A margittai választás ellen petícionálnak, mert kitűnt, hogy V. Szabó Béla függetlenségi és 48-as jelöltnek kétszáz szavazóját visszatartották a szavazástól s csakis így jutott nagyon csekély többséghez Baranyi Ödön kormánypárti jelölt.

Orosházán Veres József függetlenségi és 48-as jelölt 941, Székács István kormánypárti jelölt 831 szavazatot kapott. Veres József így 110 szavazattöbbséggel ismét megválasztott képviselőnek. (A függetlenségi és 48-as párt által a pártönkivüliekől hódított kerület. Eddig Veres József képviselte, a ki csak most vallotta a függetlenségi és 48-as párt programját.)

Ujabb győzelem. Gyomán Dr. Barabás Béla (tehetséges fiatal aradi ügyvéd), a függetlenségi párt jelöltje, 1387 szavazattal Hegedűs Mihály kormánypárti jelölt 872 szavazata ellenében, tehát **515 többséggel** orsz. gyűl. képviselővé választott. Dr. Barabás Belában jeles fiatal erőt nyert pártunk.

A gentry mentése. Gróf Bethlen András fölmivvelésügyi miniszternek, érdekes reformtervei vannak. Az összes állam birtokokat kifogja venni a bérlok kezéből a bérletek lejártával és a birtokokat apró parcellákra fogja osztani, úgy, hogy egy-egy parcella 500—1000—2000 holdnyi nagy lesz. Ez által a gentry ismét kezeibe kaphatja a földbirtokokat. Erre nézve készen is van egy elaboratum.

KÜLFÖLD.

Köztársasági mozgalom Romániában. A »Vointa Nationala« (Népakarat) című bukaresti lap nyíltan izgat a Hohenzollern-dinasztia ellen és felhívja a román nemzetet, hogy őrizzék el az urzupátort. E lap hívei február 2—14-ére Plojestre antidinasztikus meetingt szándékoznak egybehívni, melyen határozatilag ki akarják mondani, hogy Romániára a monarchia átok, egyedüli boldogságát csakis a köztársaságban lelheti, mivel a román nemzet a legérettebb a republikára. (?)

Forradalmi szellem Oroszországban. Ismételten megirtuk már, hogy Oroszországban az inségtől sújtott vidékeken lábra kapott a forradalmi szellem s hogy gyorsan terjed. Eddig csakis az alsóbb néposztály körében talált új eszme hívőkre, most azonban a gazdagabb, sőt hivatalos körökben is tért hódí. — Pétervárról azt táviratozzák, hogy több tartományi virilista-bizottság feliratot intézett a kormányhoz, a melyben élesen elítélik a kormányt a miatt, hogy elrabolta a néptől II. Sándor csár üdvös és szabadelvű reformjait. A feliratok között van olyan is, a melylyk egyenesen rémuralommal, álami tönkkel, forradalommal, sőt Oroszország szétdarabolásával fenyegetőzik.

Párbajra hívott hadügyminiszter. Belgrádból érdekes hírt jelentenek. Egy Bogoczjevics nevű szerb hadnagy sérelmesnek találva magára nézve a hadügyminiszternek egy hivatalos intézkedését, úgy akart segíteni a bajon, hogy lovagias elégtételre hívta fel a hadügyminisztert. Amde megártott szegénynek e tulságos önértzet, mert a kihívás folytán le kell mondania rangjáról.

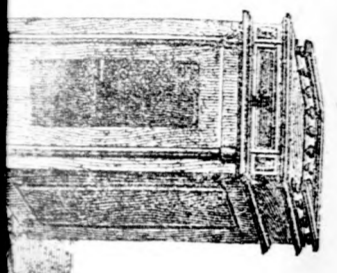
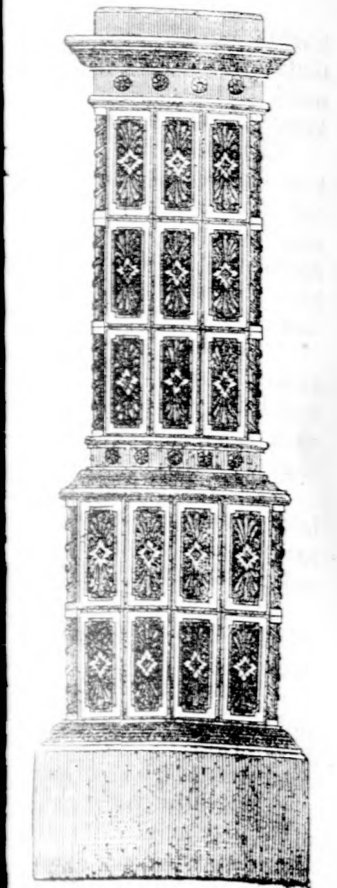
Honnan vette Szapáry a kortes pénzt? Ezzel a kérdéssel foglalkozva a »Budapesti Hirlap« egy közleménye, azt állítja, hogy az osztrák államvasut államosításakor négyszázezer forint állott a miniszterium rendelkezésére, továbbá arra céloz, hogy az osztrák dunagőzhajózási társulat ügyeinek rendezése, az osztrák-magyar bank szabadalmának megígért meghosszabbítása s a valuta szabályozásával összefüggő több százmillió kölcsön ügye voltak a pénzforrások s aztán így ír: Nem volna első eset, hogy osztrák finánczörök adják a magyar kormánynak a pénzt a képviselőválasztásokra. Nem hazafiságból adják s nem teszik ingyen. — Nem tudjuk, a Szapáry-kormány honnan vette a választásokra a milliókat, nem tudjuk, Bécsben szerezte-e? Ha Magyarország pénzügyi és gazdasági érdekeinek és önállóságának rovására osztrák bankárok adakozásából kerültek volna azok az összegek, melyeket Magyarországon széthordottak, hogy a kormány azokért mandátumokat vásároljon: ez a magyar parlamentnek az osztrák érdekek szolgálatába való elszegődötése lenne s a pártot, mely így szerzi mandátumait, az osztrák párt név méltán megilleti.

Pártunk győzelmé a hosszupályii választókerületben.

Nagy-Léta, febr. 1.

E kerület a multban évek során át ellenzéki képviselőt küldött a törvényhozó testületbe. 1884-ben ejtette ki kezéből a függetlenségi zászlót, a mikor az esztári Szunyog család egyik tagja Szunyogi Szabolcs nagy többséggel vette el a mandátumot a függetlenségi gróf Zichy Ernő elől, mert akkor pártunk — elbizakodottságból — alig tett valamit jelöltje érdekében. Már 1887-ben az öreg Csanádi Sándor a — Szunyogok verejtékes küzdelmei s a választási elnökök tulságos erőfeszítései dacára — csak 48 kisebbséggel bukott. A párt vezérférfiai láták és tudták, hogy számbeli és erkölcsi erő egyaránt pártunké itt, csak rendbe szervezni, tömöríteni kell azt. Így történt, hogy Noszlopy Gyula csokaj birtokost, székelyhídi választókerületbeli függetlenségi pártelnököt jelöltül megnyerve, előbb Nagy-Létán január 14-én Kiss Albert képviselő úr jelenlétében tartott nagy pártgyűlést, jelöltünk, a kerület községeiből megjelent nagy számú választók előtt programbeszédét megtartotta; s a már ekkor mutatkozott pártatlan lelkesedés, — mit Kiss Albert úr szép beszéd is fokozott — biztos záloga volt a sikernek. A legjobb kedvvel indult aután Noszlopy január 21-én körutjára; kísérői voltak Keresztfalvi Antal vértesi birtokos, Marjay Péter nagy létai reform. lelkes mint pártelnökök, továbbá Fáy László és Fáy András birtokosok; négy napig tartott a körutazás, de nem volt unalmas, nem volt fárasztó, mert a lelkesedés, mi irántok nyilvánult, erőt, kedvet, mondhatni élvezetet adott a buzgó férfiaknak.

Minden községben talpon voltak az emberek, a ki csak mehetett, ment örömmel a gyülekező helyre, hol először mindenütt Mar-

Szíves tudomásul!
 A közlegő farsangra nagy valóságban érkeztek raklára
BÁLI SZÖVETEK,
 színés selymek

SÁG

eghivókat

s pártfogásába

jay Péter mutatta be s jellemezte a jelöltet, lelkesítette a jól ösmert közönséget s biztatta a választókat, hogy a kerület jó hírnevén közelebbi két választáson esett csorbát most lesz alkalmunk kiközösíteni, s összetartás zászlónkat diadalra fogja segíteni. Mintha esküt tett volna mindenik, oly ünnepélyes arccal az igaz lelkesedéssel ajánlották fel magukat a polgárok a dicső munkára, kivált miután a jelölt rokonszenves egyénisége, szépen előadott tartalmas beszédje, őket még inkább fellelkesítette.

Jó szemű ember már a köruton kivehetette az eredményt s biztosra vehette a győzelmünket. Igen, mert a Szunyogok utja szánandó bujkálás volt, a Noszlopyék diadalmenetéhez képest; amaz észrevétlenül jelent meg a községekben, magán házaknál néhány ember előtt beszélt, ezeket lovas bandérium, fehér ruhás leányok, hosszukocsisokon több száz polgár várta, éljenezve mindenütt. Nyilván látszik ebből, mily megindító lelkesedést képes nyilvánítani a becsületes józan magyar nép az általa szeretett elvekért s a mellette küzdő férfiakért s mily hideg megvetéssel fordul el az őt kicsinylő, fenyegető, vagy vásári portekának tekintők elől. Nem imponál ennek a népek töbé a családi származás, melyre Szunyogh anynyit hivatkoztak, nem tévesztí ezt meg a függetlenségi elvet követő férfiak gyalázása, a mit Szunyogh a botrányig vitt, nem ijed már ez meg alantas hivatalnokok, kortes szolgabírók fenyegetéseitől, s nem hisz a nagyságos és méltóságos polgártársak sima szavainak, nem óhajja barátságos (?) kézzorításukat. Elv kell már a világosodó, tisztábban látó polgároknak és önzetlen bátor munkás-férfiak, kik nem hivatalért, nem hírt szolgálnak, hanem véren szerzett örökségét keresik a magyarnak, hogy a nép boldogságát biztosítsák általa.

Az ilyen nép megérdemli a győzelmet, és ilyen a h-pályii választó kerület lelkes magyar népe! Megérdemelte ez a győzelmet s meg is kapta. Hiabavaló volt minden erőszak, minden igéret és bámi egyéb, csak keveset tudtak tőlünk elterelni s abban az 595 szavazóban alig van 200 magyar, a többi oláh. — győnyörködjek bennök Szunyogh Szabócs; de az a 780 választó, kik Noszlopy Gyulát megválasztották, egytől egytől szemem szedett magyar kalvinista emberek, a kikre büszkén tekinthet akárki!

A választás kezdetén izgatottságot keltett az elnökség azon intézkedése, hogy a Pályiba vezető fő utcákon elzárta a közlekedést; zug utcákon, kerítést bontva udvarokon keresztül juthattunk a piacra, de nem haragudtunk nagyon, a győzelem bizonyos reménye megnyugtató. Kezdetül végig előnyben voltunk, a záróra 3 órakor tüzetet ki, s 4 órakor hirdette ki az elnök, hogy 185 többséggel Noszlopyt megválasztott. Mondani is felesleges, hogy az ezerekre menő lelkes nép, mily viharos örömmel adott kifejezést érzelmeinek. — Noszlopyt vállukon hozták emberei a piacra, hol Marjai Péter mint Thuoldt pártelnök megbízottja üdvözölte a megválasztott képviselőt, aladtá kérvé reát és munkálkodására. Megköszönve a polgárság összetartását, további lelkesedésre buzdított mindeneiket.

Képviselőnk szintén örömmel, köszönettel fogadta a mandátumot s lelkes szavakkal ígérte, hogy a nagy kitüntetéshez méltóan igyekszik magát viselni.

Ezután a nép szép rendben eloszlott. Nagy dicsőség ez nekünk, és nagy szégyen a magát megtörhetlennek hitt gögös kormány-pártra és megyei klikre.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

A hold regéből.

— Jan Neruda. —

Fordította: ifj. Mórész Pál.

(Folytatás.)

Egyik másik az éhségtől is, mondják. Én pedig kenyelmesen heverezem itt és várakozom. Ha valaki beugrott a vízbe, gyorsan eloldom a csolnakot, oda evezek, ha csak lehetséges kihúzó a vízből, hivatalos helyről jutalmat kapok érte. Ha pedig már meghalt, hagyom uszni, hadd keresse máshol a szerencsét. Ma szinte fogtam ki egyet, de nem kaptam jutalmat érte. Ugy éjfél tájban lehetett, mikor ott fent a hidfőn megvillant egy fehér ruha, majd erre egy nehéz tárgy esett a vízbe, a hid felől pedig kegyetlenül fűtött a rendőr. A személy még fent volt a vízszínen, mikor hozzá jutottam, de sok verejtékembe került, míg az asszonyka bent fekühdhetett csolnakomban. Jól öltözött, fiatal nő volt. Mielőtt partot értünk volna, magához tért, és kérve kért, hogy ne tegyem ki, mert tudja, hogy a rendőr a parton áll. Teljesíttem kívánságát, és minden fenyegetések dacára, visszafordultam a kis oldal felé. Ekkor gyorsan növevényem vezettem, hol más ruhát váltott, mert az övé igen átvolt azva. Aztán átfutottunk a Jezsuiták kertjébe, hol a zene szólt. Tánc közben elmondta nekem az egész történetét. Az éjszaka, egy táncmulatságon, összeveszett a szeretőjével, és aztán elszaladt tőle. De mivel már kissé mámoros is volt, gondolta, beleölti magát a vízbe. Igen jól neveltünk a történeten, a lányka értett a mulatozásához. Reggel haza kísértem a Ferencváros-negyedbe. Mikor beléptünk, az ajtó ki volt nyitva, láttam, hogy egy asszony egy holt

Az egész választókerület ellenzéki független polgárai megérdemlik az elismerést, de különösebben ki kell emelnem a buzgó vezérférfiakat: Nagy Létáról Guba József, Munkácsi Ferenc és Barna József. Konyárról Fekete Gábor, Kurucz Gábor és Nagy Márton. Gábor-jánban Szabó András és Gombos Vincze. Henzsidán Adam Gábor és Györi Sándor. Bagoson Boruzs Sándor és Kovács István. Sarádon Egri János és Gyönyörű János. Vétesen Szabó Ferenc és Kun Sándor. Pocsajban Kiss József. Uj-Létán Csiba Antal és Pala Károly. M-Pályiban nagyságos Thuold István kerületi pártelnök. H-Pályiban Erdei Imre és Szalai Ferenc azok a fardhatatlan bngzalmu férfiak, kik a párt összetartásával szép sikerünket biztosították.

Nagy hibát követnek el, ha ide nem jeyeznem — kiket legelső helyen kellett volna megneveznem — azon két kiváló független érzelmű magyar nő nevét, a kik kezdetül végezeti nagy lelkesültséggel támogatták a vezérlő férfiakat dicső küzdelmeikben s kiknek vendégszeretettől ragyogó szives bánásmódja nem kevés szavazó polgárt szerzett nekünk. Ezek a vezér szerepet vívó alelnökök nejei, Vétesen Keresztfalvi Antalné, Nagy-Létán Marjay Péterné. Igy kellene teremni a magyar asszonyoknak, akkor nem sok mameluk hallgatna az országházában s nem növekednék annyi kores ivadék. Fogadják a párt közönetét s osztozzanak örömlükben, a mely öröm állandó lesz, mert hisszük, hogy ebben a kerületben többé a kormánypart soha meg nem veti lábát.

Köszönetet mond a párt e helyen a választást ellenőrző bizalmi férfiaknak: Makai Izor, Fáy András tartalékos huszártiszteknek és Szőlőki Gerzson konyári ref. segédlelkésznek, kik nehéz helyükön diadalmasan állottak a győzelem kivívásáig!

Éljen a haza! Éljen Noszlopy Gyula képviselőnk! Éljen a választókerület független polgársága!

Egy választó.

Más forrásból, de szintén a h-pályii kerületből, arról értesítik lapunkat, hogy Kovácsnai Marczell főszolgabíró nagyon kitett magáért, hogy az ellenzéki győzelmet megakadályozza. Nagy-Létára, a legbékésebb természetű nép közé, mivel egy kormányparti ember ablakát beütötték, egy század katonaságot rendeltetett. Ő maga a választás napján a csoportosuló nép között tüntetőleg járkált, botrányt szeretett volna provokálni, de nem vette jelenlétét senki tudomásul, mintha nem is látták volna. Ennek az urnak különben N-Létán sok van már a rováson. A múlt évben elmozdította a n-létai jegyzőt, hogy helyére tolhassa a saját öcsesét, — de csufosan felsült, mert a megye a választást megsemmisítette. Azóta nincs N-Létának rendes jegyzője, hanem helyettesítik val a kokadival, a kinek hetenként csak 4 előfogati költsége is sokba kerül a községnek. Az oláh bírós és egy n-létai vén mameluk a főszolgabíró ur tanácsadó s nem csoda aztán, ha ily tanácsadók mellett a baklővéseket egymástán követi el!

De hát: addig jár a korszó a kutra, míg eltörök!

Baross lemondása.

A fővárosban nem rég alakult új lapvállalat, a „Hetfői Hírlap”, mely minden hétfőn reggel jelenik meg, — a következőket jelenti:

vénasszony meggéberedett tagjait ép akkor nyújtotta ki. „Anyám már két nap óta fekszik halva”, mondta a kedvesem, „kölsönözz egy pár forintot, szükségem lehet rá.” Majd a szomszédnőjével a felett kelt vitára, hogy az ellopta a halott egy-két ruhadarabját, én pedig elkotródtam. Csak az egy forintot sajnálom, mert fogadni mérnek, hogy a lány anyját minden teketória nélkül a halottas kamrába vitette.

Ötödik éjszaka.

A hold regéi nem voltak mindig egyforma hosszúk. Gyakran akkor értem a hidhoz, mikor a hold éppen lemenő félben volt, máskor meg ismét akkor hagytam azt oda, mikor ép fel akart jönni. Ilyenkor utcáról-utcára követtem, s fényével, a tetőkön által is, ha csak lehetséges volt, bevilágította utamat.

— Tegnap egy igen jó kedvű ficzkóra találtam, beszélte az ötödik éjszaka. Utját szintén a hid felé vette. Majd az első hidtoronynál megállott, s feltekintett bozzám. Igen szép arca volt! Selyem puha, szőke fűrtök omlottak alá vállaira, szabályos halvány arcát a boldog meglegedés könnyű mosolya derítette fel, szemei csillogtak, de csak oly szeliden, mint az álló víz tükré az én teljes fényemtől.

— Ragogyi, ragogyi holdacsám, susogta lágyan, majd félbe szakította mondkáját, s fejét rázva, tovább ballagott. Egy kissé ingadozó volt a lépése, s úgy hajlongott ide s oda, mint a galy, melyen könnyű madárka hínálódik. Az igaz, nem parancsolhatok reá, hogy mint világítson, mert világíthat úgy, a hogy akar — különben is mindenki azt teheti, a mit akar. De hogy nem restell az égen sétálgatni — és még hozzá lábakkal! Szeretném látni, hogy nézne ki lábakkal? És ha aztán oly görbe lábai volnának, mint a borbélyomnak, kit az inasok mindig csufolnak az utcán... De miért

Baross Gábor lemondása.

— Saját tudósítónktól. —

Föltétlenül megbízható forrásból, melyhez a legcsekélyebb kétség sem fér, értesítenek bennünket a következőkről:

Baross Gábor miniszteri napjai megvannak számlálva és mihelyt az országgyűlés összeül, be fogja nyújtani lemondását, helyesebben: kénytelen lesz benyújtani lemondását.

Ez a lemondás őríasi feltűnést fog kelteni, annival inkább, mert egyetlen miniszter posztóját sem tartották oly szilárdnak, mint éppen Barossét; de a dolog mezezőfolyhatatlan valóság, melyet immár semmi sem képes megváltoztatni.

A miniszterium sokáig kereste az ürügyet arra, — hogy Barossól megszabaduljon, mert a munka-miniszternek nem csak a szabadelvű pártban, hanem magában a kormány keblében is számos ellensége van, kik titokban és nyíltan dolgoztak ellene. Végre a kormány megtalálta ezt az ürügyet!

A legutóbbi minisztertanácsok egyike elhatározta, hogy Baross felszólítja lemondásának benyújtására; ezt a felszólítást hivatalosan azzal indokolták, hogy Baross reformtervei czélszerűtlenek és gyakorlatiatlanoknak bizonyultak, hogy a magyar államvasutak őríasi defícczittel dolgoznak, áll a közlekedési eszközök teljesen hasznavehetetlenné váltak stb.

Ez a nagy eseménynek hivatalos előadása; valósággal azonban a dolog egészen más-ként áll. Igaz ugyan, hogy az államvasutak waggonjai és gözmozdonyai a nagy igénybevétel folytán siralmas állapotban vannak és hogy Baross a zóna díjszabás behozatala óta nem gondoskodott újabb közlekedési eszközökről, de a miniszterium még sem merete volna ezt a körülményt a rendkívül népszerű miniszter megbuktatására felhasználni.

Baross visszalépésének igazi oka ez:

A királynak értésére esett, hogy Baross Gábor bizonyos vállalkozások refakciákat engedélyezett a magyar államvasutakon. — Ő felsége e hir következtében magához szölitatta Baross és megkérdezte tőle, hogy mi igaz a dologban. Baross erre leghatározottabban kijelentette, hogy a hir minden tekintetben alaptalan és hogy a magyar államvasutakon semminemű refakciák nem léteznek.

A király ezt a kijelentést tudomásul vette; azonban kevéssel utóbb a királyi családnak egy tagja, kinek a Dunamentén terjedelmes birtokaivanak és kit az állítólagos refakciák igen érzékenyen sujtottak volna, okmányokkal bizonyította be őfelségének, hogy ezek a refakciák igenis léteznek.

A főherczeg meggyőzte az uralkodót, ki már most azt a határozott kívánságát fejezte

is ne! Ha aztán kedve kerekednek a fürdőzéshez, a lábait könnyen beelégázhatná a napba. De ma az én lábaim sincsenek éppen a helyen... Hat napon át igyál ember fia és a hetedikén aludt ki magadat — reggel én is aludni fogok, mert már különben sincsen pizem. Ha a kedvesem most látna — halt részeg ideál! Bolondság ideál — éjszakai korhely. Sörtől vagy az ideáltól mámoros, tökéletesen mindegy — és ha az ember kiismeri, hogy a szellemnek nem szolgálhat kívánság szerint, szolgál a dög-testnek, és ebben rejlik az értelem. — Az idealistáknak is igazok lehet, de... Ah, micsoda hőség, ki hinné, hogy a sörtől is ennyire ki-melegedhetik az ember. Ezelőt ki nem állhattam a söriszákokat, és most magam is igen. —

Nem hallgattam tovább a holdra, gyors lépteimmel elértem a hid végére. De a köruton még egyszer elébem került.

— Ugyanez este szölott, bekukkantottam a müncheni szobortárba is. Egy fiatal, köből faragott satyrt láttam ott, álmos arczától, mely a részegségtől oly gyönyörűteljes, oly mosolygó volt, alig tudtam megválni. A kö mintha meg-elevenedett volna.

Majd ismét megszöktem tőle, mivel nem szeretem a czélnélküli fecsegéseket: efele bárkin is, nem csupán egy satyron vagy ideális szökén, megeshetik.

Hatodik éjszaka.

Az ostoba hold! Mily tolakodó! Neki mindenütt ott kell lenni, s mindent meg kell látni. Bepillant úgy a halottas, mint a nászkamarába, s megfigyeli úgy az alvó madárka csendes mozdulatait, mint a jagarú igéző fényű szeméit. Aztán elbeszél mindent, azt is, a mit szabad, de azt is, a mit nem volna szabad mindenki orrára kötni. A hold a mi földünk legjobb rendőr-felügyelője.

ki Szapáry gróf miniszterelnök előtt, hogy Baross szölitse fel lemondásának benyújtására.

A Szapáry-kormány már most nem kénytelen ürügyet keresni Baross eltávolítására; moshatja kezeit, — hogy ő ártatlan a dologban.

Ehhez még hozzátehetjük, hogy Baross Gábor utódja a kereskedelmi miniszteriumban minden valószínűség szerint Tiszta István lesz (?), mivel a kormánynak egy bizalmi férfia már megindította a tárgyalásokat.

A h.-bösszörményi diadal.

— Saját kiküldött tudósítónktól. —

A vacsora-párt, az ugynevezett osztrákpárt, melyhez U. Szabó Mihályt a h.-bösszörményi vál. kerület volt pártönkivüli képviselő-jelöltjét is bátran számíthatjuk, csufos vereséget szenvedett tegnap, s a mi diadalunk, a függetlenségi és 48-as párt diadala teljes. — Böszörményi elvtársaink megmutatták, sőt bebizonyították, hogy őket politikai hiteltől, mely a szabad eszmékben foglalható össze, s melyekért már dicső őseik, Bocskay hős hajdú is, ha kellett, eltöket s vértöket áldozták, nem tántoríthatja el semmiféle kortes-politika. S a kormánypart pártfogolija hiába buvika pártönkivülség semmiféle szint sem mutató köpenye alá, s hiába adja a potya vacsorákat, ebédeket, hiába etet-itat, veszteget, presszionál mindenféle nemesnek nem nevezhető utakon és módokon, köztük az igaz magyarok, Bocskay nemes és önzetlen utódai közt, sohasem vergődhet zöld ágra; mert az a h ly, hol valódi magyarság lakik, nem termő talaja a kormányparti kortes-politika erkölcsstelen győzelmeinek. Nem üres szavak, frázisok, de igaz tények ezek, melyeket még a helybeli osztrákpárt hivatalos közlönye, mely a múlt héten egyik vezércikkében azt a valótanságot állította, hogy az osztrákpárt fényes győzelmet aratott az egész vonalon, sem hazudtolhat meg, ferdíthet el, mert itt nem mi, a talán elfogultaknak is nevezhető beszélünk, de beszélnek helyettünk a rideg tények. A rideg tények beszédei azonban nem kedvesek a kormánypartiak előtt, mert azok mind arról tesznek bizonyosságot, hogy a kormánypart az egész szónalón, az egész Hajduságban csufos vereséget, nem pedig mint a »D. E.« téves ferditése állította, győzelmet, nyert illetőleg szenvedett. Tiszta szívünköl kívánjuk, — hogy a kormánypart minden vonalon csak ily győzelmet nyerjen, mint éppen Hajdu-Bösszörményben és a Hajduságban, hol a nép, az az istenada nép, mely a hatalom frakkos, de szölgalelkű tányér-és lábnyalói — az ur part — »paraszti« és »gatyás« pártnak nevezett el, fényesen bebizonyította, hogy jobban tud igazán lelkesedni és érezni, mint azok a gögös urak, kik hitvány anyagi érdekéktől ösztönözötte áruba bocsátották politikai érzelmeiket s hitvallásukat. — Vereségük teljes volt, mert a Hajduságon az ez idei választások fényes eredményéből következtetve, a kormánypart örökre elbukott, s megakadályozhatatlan felbomlásnak romlásnak indult. A h.-bösszörményi választás különbeni lefolyásáról hangzó tudósításunk a következő:

A pártok felvonulása már kora reggel megkezdődött. Lapunk főszerkesztőjének Szinay Gyulának lelkes hívei részben a 48-as és független-kör helyiségében, részben a vargák színében gyülekeztek, az ellenpart, mely az U. Szabó Mihály lobogóját lobogtatta, ellen-

»Ugy-e a napokban nemzeti ünnepeké volt?« kérdezte.

»Magad is tudod!«

— No igen, no igen — mert láttam. Épp akkor érkeztem a Cseh földre, mikor ti a romoktól, melyeket meghágtatok, visszatérő félben voltatok. Messze elhallatszot a zaj — hangzatos dalok, csengő-bongó zene, kocsí zöreje — az ezer, meg ezer hangok egy hatalmas folyamár morajához hasonlólag olvadtak össze. A város fényben uszott, a sűrű világok már messzire kicsillogtak, daczára hogy a romok közeleiben a legszegényebb külvárosrészt utcaí voltak. Ez a városrészt a képe a ti erőtlöknek, a ti jövőtlöknek; szegénység a ti zászlótok, a szegénység alapította egykoron is a leghatalmasabb templomot. Mit csinálnak a város gazdag pénzsáskjai! Felczifrázták házaikat, de a szölgák végzik a munkákat, és azok a garasok, miket erre fordítanak, még azok sem az ő zsebeiköl telnek ki. De ott kívül, az omladozó kapu* előtt van az igazi ünnepe; mert ott nem csupán idő-töltésöl ünnepelnek, s nem a kellemes szórakozás a főczél. Egy felnapot áldozott a szegény munkás arra, mig a lombos galyokat, melyekkel házaiczáját felékitette, s a hulladozó vakolat darabokat eltakargatta, beszerezte; s mig nagy, iromba, veres betűköl kiírta a haz falára: »Éljen a haza!«

A romokhoz nem is ment fel, hisz mind oly finom ruhás urak voltak ott! Ott ült há-

* Prága belvárosát, még manapság is, egyes helyeken egész épségben megtartott szöczok, bástyaalak körüli, választják el a külvárosoktól, hol leginkább a szegényebb munkás népszölyához tartozó elemek laknak. E városrészek köztöl aztán a régibb időkben, sőt még ma is több kapukon át történt illetőleg történi a közlekedés, egy ilyen nevezetes kapu volt például: a Ziska-ról elnevezett kapu, vagy a Bruska kapu stb.

A fordító megjegyzése.

erelnök előtt, hogy Ba-
dasának benyújtására.
már most nem kény-
baross eltávolítására;
gy 6 ártatlan a do-

hetjük, hogy Baross
miniszteriumban
szerint Tiszta István
nak egy bizalmi férfia
gyalásokat.

Nemzeti diadal.

adástól. —
gynevezett osztrák-
Mihályt a h.-bözőrményi
ártonkivüli képviselő-
hatjuk, csufos veresé-
a mi diadalunk, a
diadala teljes, —
megmutatták, sőt be-
politikai hitelüktől,
fogható össze, s
Bocskay hős hajdúi
örököt áldozták, nem
kortes-politika. S a
hiába buvik a párton-
sem mutató köpenye
vacsorákat, ebéde-
presszionál minden-
széhet utakon és mó-
magyarok, Bocskay ne-
köz, sohasem ver-
ert az a h ly, hol va-
nem termő talaja a
politika erkölcssten
szavak, frázisok, de
ket még a helybeli
előnye, mely a mult
ben azt a valótlanságot
part fényes győzelmet
sem hazudtolhat meg,
m mi, a talán elfogultak-
széllünk, de beszélnek
ek. A rideg tények be-
vesek a kormánypartik
ról tesznek bizonyosá-
az egész vona-
n csufos vereséget,
léves ferdítése állította,
szennvedett. Tiszta szí-
hogy a kormánypart
ly győzelmet nyerjen,
szőrményben és a Haj-
z az istenadta nép, me-
de szolgálékü tányer-
part — paraszt- és
vezet el, fényesen bebi-
tud igazán lelkesedni
gözös urak, kik hivány
szótvetve árana bocsa-
ket s hitvallásukat. —
mert a Hajduságon az
nyes eredményé-
mánpárt örökre el-
hatatlan felbomlásnak,
bözőrményi választás
hangzó tudósításunk a

sa már kora reggel
főszerkesztőjének Szí-
nveit részben a 48-as
gében, részben a var-
zek, az ellenpart, mely
fogját lobogtatta, ellen-

Nemzeti ünnepek

én — mert láttam. Épp
földre, mikor ti a ro-
tatok, visszatérő félben
szott a zaj — hangza-
zene, kocsi zöreje —
egy hatalmas folyamár
edtek össze. A város
világok már messzire
y a romok közelében
részt utcaí voltak. Ez
erőtöknek, a ti jövőtök-
szólók, a szegénység
ghatalmasabb templo-
os gazdag pénzszájkai!
de a szolgálk végzik
garások, miket erre
m az ő zsebeikből tel-
omladozó kapu*) előtt
rt ott nem csupán idő-
a kellemes szóra-
pot áldozott a szegény
os galyakat, melyekkel
a hulladozó vakolat
beszerezte; s míg nagy,
írta a ház falára:

is ment fel, hisz mind
áltak ott! Ott ült há-
még manapsig is, egyes
egtartott szúcok, hás-
a külvárosoktól, hol leg-
tas néposztályhoz tartozó
k között aztán a régebbi
kapukon át történt ille-
gy ilyen nevezetes kapu
elnevezett kapu, vagy a

ben — jellemző — a nagy vendéglőt, a korcs-
mát foglalta le, hol nagyban folyt az etetés
és itatás egész délutánig, a mikor a kormány-
parti táborat egyenest a szavazó urnák elé te-
relték a kortesek.

A választási elnök Major Gyula városi
tisztügyész a rend megőrzése czéljából fél-
század huszárságot, melynek vezetői Mala-
tinszky és Reinli fhadnagyok, félszázad gyalog-
lóságot, melynek vezénylői Kassza és Monó
főhadnagyok voltak, rendelt ki Debreczenből.
Csendőrség is nagy számban volt összponti-
sítva Szilágyi főhadnagy vezetése alatt,
hál Istennek azonban e fegyveres erőkre alig
volt valami szükség, mivel a pártok, de külö-
nösen a függetlenségi párt értelmes és higgadt
tagjai oly szépen viselték magukat, mi mond-
hatni majdnem páratlan a mai sok véres-
választási napok krónikáiban. Mindenütt a
legnagyobb rend nyugalom, s csak a szeretett
jelölt, most már képviselő Szinay Gyula ne-
vének hangoztatásában fáradhatatlanok. Reg-
geltől-estig harsogott az »Éljen Szinay« s reg-
geltől estig ott állott a népek ezre, nagyobb-
részt étlen és szomjan, a piac téren, mint hajdan
a király választó Szilágyi serege a Duna jegén,
s csak késő este oszlott szét, mikor már ki-
vált viva a diadal.

A szavazást reggel 9 órakor nyitotta meg
a derék elnök Major Gyula, ki valóban
dicsőretreméltó pártatlanságot tanusított a sza-
vazás egész tartama alatt. A szerencse ked-
vezése következtében a Szinay pártiak kezd-
ték a szavazást s szavaztak egész délután két-
óráig, a mikor, már 680 ember szavazán le
a függetlenségi párti Szinayra, biztosnak volt
nevezhető győzelme. Két órától 5 óra 45 per-
czig tartott a »pártonkivüli párt« sza-
vazása, mely valami 495 embert szavaztatott le.
Az elnök 5 óra és 45 perczkor kihirdette a zár-
órát, mely 6 óra 45 perczig tartott, s mely idő
alatt leginkább függetlenségi szavaztak, még
pedig oly nagy számban, melylyel majdnem meg-
késztetődött a Szinay pártira eső szavaza-
tok száma.

A függetlenségi párt mivel az idő már
későre járt, s mivel a győzelem így is biztos
volt, több mint 100 tartalékban tartott
emberét nem is szavaztatta le. A beadott ösz-
szes szavazatok száma 1239 volt, melyből
Szinayra 744, U. Szabóra pedig 495 esett, te-
hát H.-Bözőrmény város 48-as és függetlenségi
képviseelőjévé 249 többséggel Szinay Gyula
választott meg. Nagy volt a lelkesedés ez
örvendetes győzelmű híre, melyet a független-
ségi választókkal Uzonvi Péter a választó
bizottság h. elnöke, pártunk e derék, kiváló
tagja tudatott. Majd ötös bizottság ment a
képviseelőt Szinay Gyuláért, ki a delutáni
vonaton érkezvén Ránky Béla földbírtokos
vendégszerető házához szállt. Majd Szinay
Gyula kérésökre velök ment a városházához,
hol 1/8 óraker a jelenlevő párttagok lelkes
eljenése közben átvette az elnök kezéből tör-
vényesen hitelesített képviselői mandátu-
mát. Ezután a piac téren várakozó ezer meg
ezer főnyi néphez intezett rövid, de igen mag-
vas köszönő szavakat, a személye iránt tanu-
sított bizalmukért, melyért ő örök hátlára érzi
magát kötelezve e nemes város derék és füg-
getlen polgárai irányában. Minden egyes sa-
vára harsány éljen hangzott fel, mely még a
köszönő szavak elmondása után sem akart
szünni. Majd Uzonvi Péter elvtársunk felhívó
szavaira a lehető legnagyobb rend-
ben s csendben oszlott szét az a nagytö-
meg, melyet rosszakaratu ellenfelei »gatyás«
pártnak neveztek el.

zacskája előtt, válogatott szavakkal beszélt,
kezei az örömtől reszkettek, s izgatottan te-
kintgetett ide s tova. Feszülten figyelt az egyre
közelebb hangzó zajra, a nép ünneplí magát
és ő a nép egy tagja! Csak egyetlen egy há-
zikó nincs feldiszítve, egy ablakocská van rajta
s gyámoltalan, ügyefogyott aggastvány a gazdája.
Oly gyenge, hogy már sem lombokért, sem ga-
lyakért nem faradhatott el messzire, sőt resz-
két kezeivel már irni sem tudott. Azonban ő
is megtett minden tőle telhető, miután a nyit-
tott ablakon Szent-Venczel képét és mellé két
nagy, zártkapcsos könyvet helyezett. Sugara-
immal elárastottam az ablakocskát.

Ott térdel az öreg az ablaknál; összetez-
si kezeit, mintha imádkoznék; de mégsem
imádkozik, bár ajkai mozognak, mert figyelő
fülei a távolban angyalhangokat hallanak, me-
lyek neki is éneklük a hallelujah-t. A síró öreg
gyenge szeméből könnyecsképek pernegnek alá.
Már közeledik a tömeg, már átlépte a fahidat.
Az ünnepi sereg élén a nemzet legnagyobb
fia; az egyik sokat ír, hogy a nép beszéljen
róla, a másik sokat beszél, hogy híret minden-
felé ismerjék.

— »Éljen!« zug fel hátuk megett és az
öreg seraphok-at lát a levegőben repkedni,
népe védangyalait. Emelkedett hangulatban
lépkednek el az ablak előtt, felettök libegő-lo-
bogó zászlók és megettök örömtől ujjongó tö-
meg! Senki se néz az örege, nem látja senki
könnyeit, nem tudják, hogy azoknak a köny-
veknék egyike, melyeket az elérzékenyült öreg
oly szent áhitattal csókolgat, a szentírás, a
másika pedig Csehország története. Vidáman
nyomul a tömeg utánok, a zaj elhangzik, de a
térdeplő öreg még mindig könnyezik. Talán
ottól van, hogy folyóitok mélye gyöngyökben
étyl gazdag?

(Folyt. köv.)

A szeretett képviselő tiszteletére Ránky
Béla földbírtokos, magyar baráti házául volt
egy szűkebb körű lakoma, melyen a párt ve-
zetői vettek részt. A vacsora folyamán több
»tösztok« mondtak, köztük nem egy, igen
humoros is.

Több helyről érkeztek sürgönyök is a megválasztott képviselőhöz, ki immár büszkén vallhatja magát egyik legnagyobb és magyarabb kerület képviselőjének. Majd szétoszlott a társaság, hogy kipihenje a küzdelmes nap fáradsalmait. Szinay Gyula országgyűlési képviselő s lapunk főszerkesztője — a mai napon visszaérkezett városunkba.

Ez volna a h.-bözőrményi választásról szóló tudósításunk eléggé hiányos vázlata, melyhez hozzáfűzni köteleességünknek tartjuk még a következőket, melyek nem akarnak dicsőség szavak lenni, csupán az igaz érdemet méltatják.

Nevezetesen felemlíteni, azt az összetartást, higgadságot, kitartást, lelkesedést és értelmességet, mely a hajdú-bözőrményi 48-as és függetlenségi párt minden egyes tagját, úgy az elsőt, mint az utolsót, de különösen a vezetőket megilleli. Sokat kellett kiállaniok e vezetőknél, míg ily dicső győzelemre vezényelhettek pártjukat, mint a milyen a tegnapi volt. Kovács Sándor ügyvéd, Uzonvi Péter, Ránky Béla, id. Karap Antal, Gál Sándor, Szolnoky Péter, Lada János stb. de különben a párt minden egyes tagja megtette a tőle telhető, hogy e nap, a tegnapi nap a diadal napja legyen, és hogy e nap a lehető legnagyobb örömben ugyan, de egyszersmind a rend minden legkisebb megzavarása nélkül teljen le. Éljenek tehát a h.-bözőrményi hajdú testverek, kik diadalra segítették a szabad eszmék, a függ. és 48-as párt büszke zászlaját, melyen egyszersmind Kossuth apánk szent neve is ragyog!...

Ujdonságok.

A 21,000 frt. Végre megszólalt tegnapi ezen ügyben a »Debr. Ellenőr« is. Azt írja: — »legilletékesebb helyről jött értesülésünk szerint az teljesen légből kapott s a valóságna meg megfélelő állítás, hogy főispánunknak a kormány 21,000 forintot küldött volna választási czélokra. — Hát megengedjen t. lap társunk, de mi ezzel a czáfolattal meg nem elégszünk, mert nem tudjuk, hogy ki az a legilletékesebb hely, melyre hivatkozik. A czáfolatnak nem is tegnap, hanem már tegnapelőtt meg kellett volna jelenni, de nem ilyen alakban! A tegnapi czáfolat nagyon hasonlít a »Nemzet« beismert czáfolatához, melylyel szemben a »Budapesti Hírlap« föntartotta közleményének valóságát. — sőt rá is mutatott azon forrásokra, melyekből a kormány a pénzt merítette. A czáfolatnak, hogy minden kétséget eloszlasson, úgy kell hangzania, mint Rakvoszky Istvánnak, a szucsányi kerület képviselőjének nyilatkozata, ki a »Budapesti Hírlap« közleményében megnevezve nem volt (míg a mi főispánunkat a 21,000 frttal kapcsolatban egynem megneveztek), a ki ennek daczára kijelentette, hogy a »Turóc-szent-mártonba küldött kétezer forintból 6 sem postán, sem személyesen, — sem közvetve a szabadelvű párttól (még kevésbé a kormánytól), egy krajczárt sem kapott s nem fogadott el. Választási költségeit teljesen a magából fedezte s ahoz sem a szabadelvű párt, sem a turóczi főispán hozzá nem járult.« Ilyen határozott czáfolatot várunk mi gr. Dégenfeld József főispán urtól, egynem a saját aláírásával ellátva s e czáfolat közlésére magunk is vállalkozunk, mert mi is pirulnánk miatta, ha beigazoltának az, hogy Debreczenben lélek-vásárlások történtek. De mindaddig, míg a főispán urnak ezen nyilatkozata meg nem jelenik, függőben tartjuk ezen ügyet s itéletünket!

* Telefon Debreczen és Budapest közt. A kereskedelmi miniszter folyó évi január 25-én 4702/892. szám alatt kelt rendeletével Dr. Balkányi Miklósnak, a debreczeni telefon hálózat engedélyesnek engedélyt adott arra, hogy az állami távirda vezeték felhasználásával távbeszélési kísérleteket tegyen Debreczen és Budapest közt.

* Iskolaszéki ülés. A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében 1892-ik évi február hó 4-ik napján d. u. 4 óraker iskolaszéki ülés tartatik. Tárty: Elnök választás és a nevelő intézet felügyelő bizottság megalakítása.

* Gyászír. Németh Gyula helybeli mulakatos nagyiparost kipótolhatatlan csapás érte, amennyiben ifju kedves nejét, élete legszébb korában, ragadta el szerető családi köréből a kéréllhellen halál. A hozzánk küldött családi gyászjelentés a következő: Mély bánatba borult szívvel tudatjuk szeretett kedves nóm, édes anyánk, gyermekünk, testvérünk, unokánk, unokatestvérünk, sógorónk és rokonunk Németh Gyulané szül. Veress Eszternek folyó 1892. évi február hó 2-án, délután 1/2 óraker, életének 26-ik, boldog házassága 6-ik évében, a halotti szentségek felvétele után történt csendes elhunytát. Feledhetlen kedves halottunk porrézei e hó 4-én, csütörtökön délután 3 óraker fognak széchenyi-utczai 1774. sz. alatti lakasunkról a rom. kath. szentegyház szertartása szerint, a szent-anna utczai sírkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. — Az engesztelő szentmise-áldozat ugyancsak e hó

5-én, d. e. 9 óraker fog a r. kath. szentegyházban az egék Urának bemutatatni. — Az örök világhosszág fényeskedjék neki! Mely szomorú végtiszűség megadására rokonainkat, barátainkat, jó ösmerőseinket és a vesztességünkben osztozó t. közönséget bánatos szívvel meghívjuk: Debreczen 1892 február 3-án. Az elhunytnak bánatos férje: Németh Gyula; gyermekeim: Piroška és Ilona; szülői: Veress János, nejevel: Ludmán Juliánnával; testvérei: ifj. Veres János, nejevel; László, Vilma Sándor, Vincze és Gizella; nagyszülői: Piránszky István, nejevel: Olajos Juliánnával; nagynénjei: Vilmos Lajosné, szül. Piránszky Róza, férjevel; Zwér Ferencné, szül. Piránszky Zsuzsika és gyermekeik; sógorai: Dr. Németh József, Németh János nejevel, Kóthly János nejevel, és gyermekeivel; Horváth Mihály, nejevel, több rokonok nevében is. A temetést az asztalos társ. temetkezési intézete teljesíti.

* Estély Székelyhidon. Székelyhidről írják: Az itteni kisedőroda javára szombaton rendezett tea-estély igen élvezetes volt. Tartottak ez alkalommal felolvasást, szavaltak verset, a polgári dalárda pedig nagy precizitással adott elő néhány kedvelt darabot. Felolvastak; dr. Hajós Emil ügyvéd és Tóth József tanyavéradí segédlelkész, lapunk szorgalmas és tehetséges kül munkatársa. Az előbbi a duzzogó asszonyokról csevegett, az utóbbi pedig a »számok«-ról tartott felolvasást. Mindkét felolvasás igen szellemes volt s a közönséget folytonos derűtségben tartotta. Szavaltak: Torma Károly ref. lelkész és Péterfi adótsízt nagy hatással.

* Rettenetes halál. Megrendítő szerencsétlenség történt Szováta községben az elmúlt napokban, egy könnyelmű anya vetkes gondatlansága folytán. Egy egészséges, szép 8 éves leány gyermek lett a lángok áldozatává; jó módú gazda ember gyermeke. Az eset úgy történt, hogy az anya kenyeret sütött s mint ilyenkor szokás, a kis lányka kérésére cipőcska is sült. Felet jó ízűen elfogyasztotta és a másik feleért nyult, mely a süttő kimenze torkában volt. Anyja az égő gyertyát ugyan oda helyezte, magára hagyva az ártatlant. Ruhácskaja — a mint a fel cipő után nyult — lángot fogott, s a gyermek ijedtebben arczára szorított kezekkel az ágyba bujt, az ágy nemű gyorsan lángra lobbant és a gyermek — segély nem érkezvén — a szó teljes értelmében összepörköldött. A rendőri előnyomozat különben folyamatba tétetett s a gondatlan anya elveszi méltó büntetését.

* A debreczeni orvos-gyógyszerész-egylet f. évi február hó 6-án, szombaton d. u. 5 óraker saját helyiségében havi ülést tart, melyre az egylet tagjai tisztelettel meghívotnak. A z ülés főbb tárgyai: 1. Hangatlanság (Aphósina) két esete betegbe-mutatással Dr. Kenczler József által. 2. Eszme-csere a Diphteritis gyógykezelése felett, előadó, Dr. Kellner Elek. 3. Választmányi javaslat a járatódó szaklapok és folyóiratok tárgyában. 4. Folyó úgék Debreczen, 1892. febr. 2. Dr. Varga Géza egyleti elnök.

* Tűzoltóbal B.-Ujfaluban. A b.-ujfalui önkéntes tűzoltó-egylet saját czéljai előmozdítására f. évi február hó 7-én táncestélyt rendez, melynek érdekében a bizottság tevékenyen fáradozik.

* A szürszabó ifjuság bálja. A bálók legsikerültebbjei közé számítható a szürszabó-ifjuság bálja mely január 30-án tartatott a »Margit-fürdő« dísztermében. A buzgó és fáradhatatlan rendezőség mindent elkövetett a siker érdekében; fáradozásuk nem is maradt eredmény nélkül, mert 8 óraker teljesen megtelt a terem vendégekkel. Majd Rácz Károly rázendítette a szivvidámító csárdást; a négyeseket 60—80 pár táncolta. A mulatság minél szellemi, mind anyagi tekintetben kitünően sikerült. A közönség csak reggeli 6 óraker oszlott szét. A jelenlevő hölgyek nevei közül következőket sikerült megjegyeznem: — A s z o n y o k: Jancsó Lajosné, Sarkadi Györgyné, Barna Mihályné, Acsádi Károlyné, Holub Lajosné, Kecskés Jánosné, Horog Józsefné, Schvarcz Alajosné, Reál Istránné, Czobor Károlyné, Orgován Jánosné, Halubka Józsefné, Ábrahám Imréné, Möricz Ferencné, Nagy Ferencné, Örmös Gáborné, Tamás Ferencné, Végh Jánosné, Szabó Lajosné és Lakatos Jánosné. L e a n y o k: Veréb nővérek, Balogh nővérek, Vilmányi Juliska, Katona Róza, Tóth Mariska, Bányai Juliska, Ungvári Juliska és Erzsike, Szilágyi Róza, Végh Mariska, Ágoston Mariska, Hornyák Eszti, Székely Juliska, Dalmi Esztike, Kiss Erzsébet, Tóth Zsuzsika, Sarkadi Róza, Nagy Rózsa, Horváth Paulin, Szilágyi Juliska, Bánóti Mariska, Juridesz Paula és Lina, Acsádi Róza, Horváth Zsuzsika, Kecskés Mariska, Erdei nővérek, Horváth Juliska, Kiss Lujza, Dienes Róza, Kutasi Mariska, Kutasi Eszti, Korom nővérek, Martinkai Juliska, Vértesi Eszti, Szabó Juliska, Nagy Róza, Ungvári Róza, Szabó Esztike, Keresztesi Zsuzsika. Baranyi Erzi, Keresztesi nővérek, Bogdán Esztike, Kállay Zsuzsika, Kiss Róza, Balogh Juliska, Varjas Esztike, Bihar Juliska, Torók Zsuzsika, Falusy nővérek, Kokas Zsuzsika, Harsányi Esztike, Timári Vilma (Nánás) Fehér Ella, Széll Róza, Malatinszky Erzsike, Balogh Sárka, Barna Piroška, Horváth Esztike. Miután ezen névsor nem teljes, bocsánatát kérem azon hölgyeknek, kiknek nevei kimaradtak (T. E.)

A közönség rovata.

Évek óta tapasztaljuk, — hogy bizonyos intezetek és pénztárak az érdekeltek és részvényeseknek szóló hirdetéseket és tudósításokat kizárólag csak a helybeli kormány-part lapjában teszik közzé s így azokról csak a nevezett pártlapot járatók szereznek tudomást.

Kérdjük: azok az intézetek és pénztárak kizárólag »szabadelvű« érdekeltek és részvényesekből állanak-e? ... Rendén van-e az oly eljárás, mely így egyoldalulag intézkedik?

Ha a fizetési kötelezettség egyforma: úgy az intézetek és pénztárak igazgatóságának is kötelességük a humanus eljárás, mert Debreczenben nem csak kormányparti, hanem függetlenségi és 48-párti érdekeltek és részvényesek is vannak — jó számmal.

Több érdekelt részvényes.

Irodalom és művészet.

Csukási József síremléke. Budapesten a keresepi temetőben ez év folyamán állítják fel Csukási Józsefnek síremlékét. Zala György tervezte az emléket, mely — a tervek után itélve — egyik legszebb művészi ékessége lesz a temetőnek. A kitűnő szobrász most fogott hozzá az elhunyt mellszobrának mintázásához, mely az emléket díszíteni fogja.

KIMUTATÁS

a debreczeni telefon hálózat beszélő állomásairól

- 32. Angol királynő száll.
- 69. Államvasutak állomás főnöke.
- 75. Államvasutak üzletvezetője.
- 34. Dr. Balkányi Emil orv.
- 40. Dr. Balkányi Miklós, ügyvédi irodája.
- 91. Dr. Balkányi Miklós lakása.
- 84. Bauer és társa gépgyára.
- 36. Berger Henrik, iroda.
- 14. »Bikac« szálloda.
- 65. Dr. Balkányi Ede, orv.
- 37. Berger Jenő műépítész lakása.
- 88. Casinó.
- 70. Csanak József nagykereskedése.
- 90. Dr. Csikós Sándor, orv.
- 18. »Debreczen« szerk.
- 35. »Debreczeni Ellenőr« szerk.
- 55. »Debreczeni helyi vasutas« irodája.
- 45. »Debreczeni helyi vasut« nyugdíj elnökház.
- 104. Debreczeni Első Takapénztár.
- 2. Dohánygyár.
- 20. »Debreczeni Hírlap«
- 28. Debreczen sz. k. város bejelentési hivatala.
- 52. Első magyar áll. bizt. társ.
- 9. Eprekerti faraktár.
- 79. Első deb. fakeskedő társ. irodája.
- 17. Első deb. fakeskedő társ. főközlöti irodája.
- 46. Főerdőmester.
- 68. Főispán.
- 6. Feischl Fülöp és Fiaczég.
- 13. Fürst Mátyás és Fiaczég és Áron Miksa cég.
- 86. Frohner szálloda.
- 85. Glück Adolf pinczér ügynök.
- 103. Gebauer K. első hazai érczkoporsó-gyár rendezési intézete.
- 89. Gondy és Egy fényképezési műterme.
- 60. Gebauer Károly érczkoporsó gyára.
- 62. »Hungaria« kávéház.
- 102. Dr. Holländer Dező
- 81. Ipar- és kereskedelmi bank.
- 94. Iparegyesületi takarékos hiteltintézet.
- 39. Istváne gőzmalom.
- 19. Keresk. és iparkamara.
- 66. Kegelet temetkezési intézet.
- 4. Kovács Gábor ügyvéd.
- 11. Közkórház.
- 101. Közgazdasági bank.
- 30. Kunz József és Társa cég.
- 67. Dr. Kola János, ügyv.
- 59. Kaszanyitzky E. üzlete.
- 105. Komlóssy Arthur ügyvédi irodája.
- 47. Kohn Henrik főüzlete.
- 23. Kohn Henrik főüzlet.
- 51. Dr. Legányi Gyula orvos.
- 1. László Albert könyvkereskedése.
- 74. Légszuszogó.
- 53. Magyar, francia bizt. társ.
- 15. »Magyar király« kávéh.
- 44. »Margit« fürdő.
- 71. Matolcsy István épít. lakása.
- 48. Mentelep parancsnok.
- 38. Osztrák-magyar bank
- 10. Pavillon lakotnya (katonai kényszerlét).
- 24. Parragh Mór üzlet.
- 16. Parragh Mór üzlet.
- 33. Dr. Popper Alajos, orv.
- 31. Rindor főkapit. ma. gának
- 87. Rendőr főkapitányság
- 95. Rendőr alkaptányság I-ső kerület.
- 27. Rendőr alkaptányság II-ik kerület.
- 45. Rendőr alkaptányság III. kerület éjeli órs.
- 41. Rendőr alkaptányság IV. kerület
- 56. Rendőrség az indóháznál
- 63. Rosenberg Albert öz. szállító
- 5. Rothschnek V. Emil gyógtyűszertára
- 80. Riesz Lipót cukrászdája
- 73. Riesz Lipót sütődéje.
- 99. Rothschnek W. Emil lakása.
- 50. Szikszay Lajos építész
- 17. Stern József és testv. cég kefégyára
- 21. Stern József és testv. faúru gyára.
- 57. Taffler Ignác
- 58. Termény- és áru közraktár.
- 61. Turai Farkas irodája
- 96. Tűzoltóság
- 29. Tóth Gyula vaskeresk.
- 32. Varga Ferenc építész
- 76. Weisz Mózes és Fiaczég.
- 92. Weisz Sándor divat-üzlete.
- 25. Városház (elnökség)
- 26. Városi főszámvéveség.
- 17. Vásártér (baromvásar.)
- 28. Zador Lajos üzlet
- 72. Zalogház (nyilvános)
- 98. Zecsey Imre lakása

Folyó hó 1-én a forgalomnak átadva volt 94 állomás. E hó folyamán bekapcsoltatott 3 állomás. Lett 97 állomás. Megszűnt 3 állomás. Mai napon a forgalomnak tényleg átadva van 94 állomás. Debreczen, 1892. január 31-én.

Debreczeni telefon vállalat.

TÖRVÉNYSZÉK

Egy szerzetes sajtópórt. Zaffery Károly trappista sajtópórt indított a Magyar állam ellen egy szerkesztői úzenet kiatt. Az inkriminált közleményért szerző Komócsy Lajos elvállalta a felelősséget, de kereshetőségi kifogást emelt a legszigorubb szerzetes rend taja, önnálló jog-és cselekvőképességgel nem bír, s így panasz ő maga nem emelhet. A sajtóbírószág ezt a kifogást elvetette s kimondta, hogy a magánvádlónak örendelkezésre való joga nem a szerzethez való viszonya, hanem a polgári törvények értelmében itélendő meg. Alig emelkedett ez a határozat jogerőre, Komócsy elhallozása miatt a bíróság megszüntette az eljárást. De ezzel nem volt vége a dolognak, mert Vértessy Xavér Ferencz dr. ügyvéd a panaszos képviseletében most a sajtótörvényben megállapított fokozatos fele-

összeggel való hivatkozással Szemecz Emilnek, a Magyar Állam felelős szerkesztőjének perbe vonását kérte a sajtóbírósnál, Mint-hogy a fokozatos felelősségnek így körülmények között való alkalmazására nálunk még nem volt eset, jogszkörökben nagy érdeklődéssel várják a sajtóbírósnak határozatát.

Közgazdaság.

A filloxera terjedése. Biharvármegye Geszt, Sályi, Pelbárhida, Hóke, Ér-Fancsika, Apát-Keszter és Vedres-Ábrany község, Beregvármegye Nagy-Begány község, Szalmárvármegye Aranyos-Meggyes község szőlőiben a filloxera jelenléte megállapítván, nevezett községek határai zár alá helyezettek.

Kőbányai sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Február 1.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 kilgron felüli súlyban) 44.—45.—, 2) Öreg közép (páronként 300—400 kilgron felüli súlyban) 43.—44.—, 3) Fialat nehéz (páronként 320 kilgron felüli súlyban) 46.—46.50, 4) Fialat közép (páronként 251—320 kilgron, súlyban) 45.—46.—, 5) Fialat könnyű (páronként 250 kilgron terjedő súlyban) 42.—44.—, II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 kilgron felüli súlyban) 43.—44.—, 7) Közép (páronként 220—280 kilgron, súlyban) 42.—43.50, 8) Könnyű (páronként 220 kilgron terjedő súlyban) 40.—41.—, III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 kilgron felüli súlyban) 43.—44.—, 10) Közép (páronként 220—260 kilgron, súlyban) 42.—43.—, 11) Könnyű (páronként 220 kilgron terjedő súlyban) 40.—41.— Sertés létszám: január 31. napján volt készlet 130,412 darab. A hízott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hízalmai való sertés 14.—16.—, malacz (4—11 hónapos korban) felhajtott 2045 drb.

Budapesti gabonatózsde. Február 1-én. Buza tavaszra 10.49 pénz 10.51 áru, őszre 9.39 pénz, 9.41 áru. — Tengeri 1892 máj.— jun. 5.54 pénz, 5.56 áru. Zab tavaszra 6.14 pénz, 6.16 áru, őszre — pénz.— áru. — Kaposztarepcze aug.—szept. 13.30 pénz, 13.40 áru.

Szerkesztői üzenet.

Egy választónak, Nagy-Léta. A tudósítás csak tegnap dében érkezett meg, így közlése mára maradt. De a jó hír sohasem késő!

K. H. L. urnak, Kisújszállás. Az újabb történelmi adatokat is későn vettük s közölni fogjuk.

A kereskedelmi szerződéseket. Még nem volt időnk átolvasni, de ha beválik, felhasználjuk.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

Eladó takarmány.

Az új földön, özv. Balázs Sándorné tanyáján, egy nagy boglya lóval nyomtatott árpa — és egy nagy boglya buza-szalma, továbbá: 26 szekér **kéves csutka** e adó. — Helyben megétehető.

Értekezheti a tulajdonossal

Pongor István

kádás-utcai 1868. sz. lakásán.

Szives tudomásul!

A közelgő farsangra nagy választékban érkeztek raktárra

BÁLI SZÖVETEK,

színes selymek,

FRANCZIA VOILE-OK,

atlasz, satin és batisztok,

továbbá: LEGYEZŐK, VIRÁGOK, CSIPKÉK,

báli belépők,

melyeket igen **olcsón** árusítunk el.

SZABÓ LAJOS FAI

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

Mintakkal kívánatra készséggel szolgálunk
(8.) 21.—

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népezer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, fellujtság, savanyú felbőffés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös, széklet.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortürelőhősnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említt bajknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi forráktár:

Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 13. sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megnézni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók.

Debreczenben: Mihalovits István, Dr. Rothschnek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; — **Er-Mihályfalván:** Mátray István; **Dlőszegen:** Vaday I. gyógyszerész uraknál. 43—8.

HARMÓNIAÓRÓL
külön árjegyzék
kérendő.

Sternberg A. és Testvére

Budapest, VII. Kerepesi-ut 36.

Saját készítményű mindennemű
VONÓS, VERŐS, FA- és RÉZ FUVÓ,
HANGSZEREK és azok alkatrészei.
Mindennemű hangszerek és zenélő-
művek javítása és hangolása
szakszerű pontossággal eszközöltek.

436 20—19

NAGY KÉPES
ÁR-
JEGYZÉK
ingyen és bérmentve.

„DEBRECZEN” NYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG

NYOMDÁJA

(Nagy-uj utca 1702. számú Konrád-házban)

teljes új berendezéssel,

elvéllal mindennemű nyomtatványokat, u. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, báli- és lakadalmi meghívókat és tánczrendeket

kereskedelmi-, ügyvédi- és községi nyomtatványokat stb

a legizlésebb kivitelben és jutányos árak mellett.

Vidéki megrendelések **Erdélyi István** nyomdai művezető nevére címzendők.

Uj vállalatunkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” és a „JOGI HETILAP” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogását a **Hirdetések** a **Debreczen** cz. lapban a legjutányosabb árakon közöltetnek.

Bírósági nyomtatványok készletben vannak.